

[Tove Lindbo Larsen]

planlægningen. I Socialdemokratiet lægger vi megen vægt på brugernes erfaringer, de skal tages alvorligt. Jeg kan bare nævne en lille ting, som jeg ved har været et problem: Der er nogle praktiske vanskeligheder ved at overskride en amtsgrænse. Jamen hvad er det for noget, at vi har et samfund, der laver nogle regler, som er til besvær for brugerne? Samfundet skal tværtimod være til gavn for brugerne. Derfor skal vi lytte til de erfaringer, de har, og tage brugerne med på råd.

Jeg vil også understrege, at dette forslag skal betragtes som en solidarisk løsning på et trafikpolitisk problem og ikke som en social foranstaltning. Det vil altså sige, at det ikke drejer sig om at lægge udgifterne over på de sociale budgetter rundt omkring i landet, men om, at man er solidarisk på det trafikale område og siger, at de, der kan benytte de trafikmidler, vi har, uden besvær, selvfølgelig skal være med til at betale, sådan at det kommer alle landets borgere til gode.

Jeg må sige, at ministerens svar på dette forslag var lidt deprimerende at høre på: På den ene side, på den anden side – jeg ville gerne, men jeg kan jo ikke. Jeg er uenig i, at de 50 mio. kr., man bevilgede i forbindelse med busloven, skal tages til indtægt på det her område. Det er noget ganske andet. Andre har også været inde på det. Lad os holde de 50 mio. kr. om året uden for dette forslag.

Jeg synes, at det havde klædt regeringen, om ministeren havde sagt: Det er pinligt, at vi ikke allerede har gennemført det. Det er nødvendigt, at vi tager fat på det nu. Det er ikke nok at være enig i intentionerne; der skal handlekraft til. Og selvfølgelig kan Folketinget da beslutte hvad det skal være i Danmark.

Jeg ved da også, at ministeren er i stand til at forhandle med organisationer. Derfor måtte det også være rimeligt at forvente, at ministeren sagde: Jeg går straks ind i en forhandling med amterne og kommunerne, sådan at vi kan få løst det her problem. Det havde været et flot ministersvar, men det fik vi altså ikke.

Da jeg lyttede til Det Konservative Folkepartis ordfører, fru Agnete Laustsen, hørte jeg et moralsk ønske om at sige: Selvfølgelig, det manglede bare. Det mener jeg vi skal vende til praktisk handling, sådan at vi kan leve op til både beslutningsforslag nr. B 137 og det, vi behandler i dag, nr. B 60.

Jeg har talt om hr. Svend Heiselbergs opfattelse af ligestillingen. Jeg er lidt rystet over, at man ikke kan se denne ligestilling, men at man drejer det over i det familiemæssige netværk, eller hvad hr. Svend Heiselberg nu vil kalde det.

Hr. Svend Heiselberg talte også om økonomien. Jeg vil understrege én gang til, at det er et spørgsmål om, at man får det ordnet via de trafikpolitiske kalkulationer i forhold til, hvad dette område koster, og ikke et spørgsmål om, at nu skal amterne, som har det så svært i forvejen, se at få økonomien til at slå til.

Jeg måtte opfatte Fremskridtspartiets ordfører som positiv og med et ønske om at kigge lidt nærmere på det i udvalget, og det vil vi selvfølgelig gøre.

Jeg er enig med de øvrige medforslagsstillere i de synspunkter, der kom frem her.

Jeg tror, at mange i Danmark vil sige, at vi har mange goder i Danmark, og at vi også tager rimeligt hensyn til hinanden. Men jeg vover den påstand, at hvis vi virkelig tænkte os godt om og tog mere hensyn til hinanden og viste større gensidig tolerance, så kunne vi gøre det endnu bedre for hinanden, og det mener jeg at dette forslag kan være medvirkende til.

Der mangler stadig bedre ordninger vedrørende togtrafikken, men vi er et par stykker, der har haft lejlighed til at spørge til sagen i DSB, og vi har fået at vide, at man er godt i gang og snart kan komme frem med løsninger på dette område.

Den almene bustrafik talte vi om i forbindelse med buslovens vedtagelse. Der må vi arbejde videre med de forsøg, der er i gang, og jeg håber, at vi kan komme langt hen ad vejen med de penge, der foreløbig er sat af, men vi må komme videre endda.

Ved den almindelige planlægning, fortov og lignende, er der stadig væk mangler, men jeg synes, der er vist ganske god vilje i mange tekniske forvaltninger i kommunerne, og hvis ikke det er tilfældet, må man tage det op lokalt. Det synes jeg der er al mulig grund til.

Selvfølgelig kan vi ikke løse alle problemerne med dette beslutningsforslag, men jeg har set det som et nøgleord, at skal vi løse de problemer, vi står med her, så skal det ske i samarbejde med organisationerne. Vi skal ikke tro, at vi er mere vidende på dette område, men vi skal forstå, at skal vi få de bedste løsninger frem, så